

Hindring for vedkommendes Deltagelse i Mødet, mange af de dygtigste og dertil mest egnede ville da unddrage sig Deltagelse i Landsraadenes Forhandlinger. Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg paa Grund af Tiden blot gøre den Bemærkning, at naar den højtærede Minister samtidig med, at der i fem Fjerdingaar sidder et Udvalg, som beskæftiger sig indgaaende med grønlandske Forhold, har udarbejdet det Forslag, som her er forelagt, forekommer det mig dog, at det vilde ikke have været urimeligt, om den højtærede Indenrigsminister først havde vist sit Forslag til dette Udvalg og ogsaa havde indhentet dette Udvalgs Erklæring og Vejledning angaaende de Spørgsmaal, her er paa Bane, hvor der dog er Tale baade om Handels- og Besejlingsforholdene paa Grønland, som disse handelskyndige og rederikyndige Mænd have beskæftiget sig med og nøje sat sig ind i.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at hvis der her havde været Tale om Forslag, der vedrørte Handelens hele indre Ordning eller Ordningen af Besejlingsforholdene eller sligt, vilde jeg selvfølgelig have konfereret med det nedsatte Udvalg, men noget saadant er der jo her slet ikke Tale om.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Det ærede Medlem, som sidst talte, vil jeg gøre opmærksom paa, at Grønlænderne udgøre 10,000—11,000 Mennesker paa en Strækning af 200—300 Mil, og de have altsaa lange Veje at tilbagelægge, naar de skulle samles. Netop paa Grund af den store Afstand mellem Bopladserne er det af Vigtighed, at man søger at bringe dem tilbage til Fortidens Skik, at samles fra store Strækninger paa enkelte Pladser. Derved udvikles Samfølelsen og alt, hvad dermed følger. Jeg nævnte blandt andet, at man derved kom bort fra de nu meget begrænsede Kredse, hvorfra en ung Mand kan søge sin Ægtefælle.

Overfor det ærede Medlem for Fakse (Stauning) vil jeg gøre opmærksom paa, at det er lidt uforstaaeligt, naar han bestandig taler om, at Overskuddet af den grønlandske Handel skal komme Grønlænderne til gode — der er jo intet Overskud. Derimod fastsætter Lovforslaget, at

20 pCt. af Værdien af, hvad der indhandles, skulle Grønlænderne have til deres Administration. Kommer der en Gang et Overskud, vil det staa os frit for at bevilge paa Finansloven lige saa meget, som vi have Interesse af. Det ærede Medlem kommer bestandig tilbage til, at de grønlandske Drengene skulle lære at ro i Kajak. Ja, det ved Gud, de skulle, og det paa hviler Familien, Fædrene og Kommunerne, netop Lovforslagets Kommuneraad at søge at virke hen til det. Naar det ærede Medlem siger, at allerede i 1782 havde man Opmærksomheden henvendt paa dette, idet man paalagde Kolonibestyrerne at søge at opmuntre dem til Kajakfangst og sligt, maa jeg gøre opmærksom paa, at det er det, vi bestandig, ogsaa her i Lovforslaget, forudsætte, at Kommuneraadene ville tage sig af. Men naar det ærede Medlem saa stærkt hævder, at det er nyttigt at ro Kajak deroppe ved Seminariene eller hvad de højere Skoler, hvor de komme sammen, nu kaldes, vil jeg sige, at den Fyr, der har naaet 16—17 Aars Alderen uden at kunne ro Kajak, vil vanskeligt kunne naa at lære det der.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Overfor det ærede Medlem, der nu satte sig (Bluhme), vil jeg blot sige, at det er rigtigt nok, at Handelen ikke har givet Overskud i de senere Aar, men jeg har allerede før nævnt, at der var en lang Række Aar, i hvilke Handelen gav Overskud. Vilde vi beregne, hvor meget der var tilovers, vilde det vise sig, at der mindst var 2½ Million tilbage af de Penge, den grønlandske Handel har givet i Overskud tidligere, og som man har unddraget Grønlænderne. I øvrigt antager jeg, at man kommer ind paa en anden Ordning af Handelen. Jeg er jo afskaaren fra at tale om den Del af Betænkningen, som indeholder Oplysningerne, idet den ikke er trykt og ikke foreligger for os, men naar vi have set den og have truffet vore Foranstaltninger paa Grundlag deraf, ville vi finde Vej til at faa den grønlandske Handel til at balancere og eventuelt give Overskud, og det vil være betydelig bedre for Grønlænderne at faa det, der tilkommer dem, end at faa en Gave, uanset hvorledes Handelen bærer sig.

Med Hensyn til den praktiske Virksomhed vil jeg sige, at der til Trods for den Henstilling, der er gjort i 1782, ikke